

Šifra číslo 6

Potápka

Vítáme vás u soutěže v malbě na kruhová plátna.

Nejprve vám představíme obraz „Samizdat“, který je u nás naprostou stálicí. Obsahuje několik překrývajících se světle béžových elips na okraji plátna, hnědou skvrnu a pozornost upoutává především červené kolečko se žlutým lemováním. Zbytek obrazu je vyplněn světle okrovou barvou. Tento obraz vzhledem ke své vysoké popularitě příliš neoslnil originalitou, takže na něj nezbylo místo ani na stupních vítězů.

Světle béžové elipsy najdeme i u dalšího obrazu „Želva“, kde je zbytek plátna vyplněn záplavou hnědočervené barvy se změtí hnědých skvrn. To vše je překryto bílými či lehce nazelenalými kroužky. Tento obraz je pro některé z porotců projevem čistého buranství, které je v přímém protikladu s kulturou, a proto skončil mezi třemi nejhoršími.

A do třetice tytéž elipsy, v rámci nichž jsou mimochodem obsaženy i tmavší nahnědlé čtverce, spatříme na obraze „Gumový samotář“ vyplněném z většiny sytější červenou barvou. Na tomto obraze se nacházejí i dva ostroúhlé trojúhelníky, červený a zelený, k jejichž nejkratší straně přiléhají hnědé skvrny s bílými čárkami. Možná přílišná komplikovanost způsobila, že se tento obraz propadl ještě o stupeň níže než výše zmíněná katastrofa, to jest na samé dno.

Tyto bílé čárky tvoří značnou část velice pestrého obrazu jménem „Fialka“. Zde se mezi nimi nahodile objevují například červené čtverečky, zelené puntíky, žluté flíčky, a nemohou chybět ani drobné hnědé skvrny. I přes hlasité protesty a zuřivé gestikulace jednoho ze zahraničních členů poroty končí tento obraz na medailové pozici.

Velmi podobně vyznívá i další obraz „Hrnčířství“, kde jsou bílé čárky vyměněny za množství žlutých, na okrajích místy dohněda zbarvených obdélníků. Velmi slabé umístění ve spodní polovině tabulky.

Dále je tu variace na spoustu týchž žlutých obdélníků, tentokrát bez hnědého zbarvení, zato s mračnem černých teček. Tento obraz vesele pojmenovaný „Vydry z atria“ se i přes svou značnou primitivnost umístil v polovině výsledkové listiny, možná protože se hodně líbil dětem.

U těch ale naopak nesklidil velkou odezvu obraz se lživým názvem „Azurit“, jehož převážnou část proti očekávání tvoří sytá tmavá zeleň. Okraj obrazu lemují žluté elipsy a na opačné straně vidíme i bílý kruh se žlutým uvnitř. Je až neuvěřitelné, že se tento obraz, který se tradičně setkává spíše s odporem, stává celkovým vítězem soutěže. Je to podvod, nebo se snad některý z porotců dopustil chyby ve výpočtu?

Další obraz „Běsnící Emílie“ upoutává svou podobností, pouze je zde zelená barva zaměněna za barvu bílou, v níž se nachází ohromné množství tenkých zelených čárek. Místo žlutých elips zde máme tvary amorfnějšího charakteru, ovšem jejich barva a vyznění jsou velmi podobné. Soustředné kruhy zůstávají na místě. Umístění těsně podprůměrné.

Žluté tvary se opakují i v následujícím obraze „Řvoun“, kde se kromě nich přes velkou část plátna rozprostírá zrnitá zlatohnědá skvrna. Jinak už na plátně nic nenajdeme, snad s výjimkou žlutého kruhu známého z první jmenovaného obrazu, který se zdá být zárukou umístění v první čtveřici. Možná to, anebo fakt, že je autorem obrazu Rakušan.

Tuzemská variace na předchozí téma. Zrnitá zlatohnědá skvrna je zde pojata jako čtverec a žluté tvary jsou zde ve formě podlouhlých obdélníků, s konci místy zkosenými do špičky. Barevnou jednotvárnost obrazu „Kůzlečí cop“ narušuje bílý flek při okraji plátna, v němž lze rozeznat bledě zelené skvrny. Toto pojetí zůstalo pouhé tři příčky za svým rakouským sourozencem.

A nakonec ukázka lascivního minimalismu, který je symbolizován i krátkým názvem „Dudy“. Spousta malých bílých oválků s hnědou čárkou uprostřed. Mezi tím nahodilé neurčité hnědé patvary, jinak absolutně nic. Naprostá nuda a zaručené místo mezi třemi nejhoršími.